

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1525/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Косана Аћимовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2623/20 од 02.12.2020. године, у седници одржаној 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2623/20 од 02.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2623/20 од 02.12.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 455/18 од 17.12.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта за агро-економску 2015/2016. исплати износ од 7.841,48 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати почев од дана подношења тужбе до исплате све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да исплати трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2623/20 од 02.12.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Код утврђене чињенице да је тужени пријавио пољочуварској служби коришћење пољопривредног земљишта у државној својини, да је 30.11.2016. године извршио уплату накнаде за агро-економску 2015./2016. годину по просечној цени закупнине у АП Војводини, да је закључком Владе РС од 11.03.2016. године препоручено да се за ту годину (под одређеним условима) наплати накнада по просечној цени закупнине у АП Војводини и да је одлуком Општинског већа Општине Алибунар од 09.11.2016. године усвојен наведени закључак Владе РС са роком за уплату најкасније до 15.12.2016. године, те да је ова одлука поништена 08.12.2016. године (након што је тужени извршио уплату), указивање у ревизији на различиту судску праксу и другачије судске одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховно касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 04.04.2018. године са захтевом за исплату износа од 10.211,95 евра са каматом у динарској противвредности, а поднеском од 17.07.2018. године тужилац је смањио тужбени захтев на износ од 7.841,48 евра са каматом у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић